

УГОДА

між Урядом України і Урядом Сирійської Арабської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 05.06.2003 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 04.02.2004 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 04.05.2004 р.

Уряд України та Уряд Сирійської Арабської Республіки,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів чи місцевих органів влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу, або з елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчуження рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами, а також податки на приріст капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:

а) у випадку Сирійської Арабської Республіки:

(I) податок на прибуток від здійснення комерційної, промислової та некомерційної діяльності;

(II) прибутковий податок на заробітну плату та платню;

(III) прибутковий податок на нерезидентів;

(IV) прибутковий податок на рухомий та нерухомий капітал; та

(V) додатковий податок, що стягується як відсоток від вищеназваних податків, включаючи податок, що стягується місцевими органами

(далі - "податок Сирійської Арабської Республіки");

b) у випадку України:

(I) податок на прибуток підприємств; та

(II) податок з доходів фізичних осіб

(далі - "український податок").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які стягуватимуться після дати підписання цієї Угоди в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомлятимуть один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їх законодавствах з оподаткування.

СТАТТЯ 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту - Сирійську Арабську Республіку або Україну;

b) термін "Сирія" у її географічному значенні означає Сирійську Арабську Республіку, території Сирійської Арабської Республіки, її внутрішні води, територіальне море, надра цих територій і повітряний простір над ними, та морський регіон, у межах яких Сирія здійснює суверенні права;

c) термін "Україна" при використанні у географічному розумінні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватися права України щодо морського дна, надр та їх природних ресурсів;

d) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

e) термін "національна особа" означає:

(I) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

(II) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус за чинним законодавством Договірної Держави;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами у другій Договірній Державі;

і) термін "компетентний орган" означає:

(I) стосовно Сирії - Міністра фінансів або його повноважного представника;

(II) стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника.

2. При застосуванні положень цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, матиме те значення, яке він має згідно з законами цієї Держави, на які поширюється ця Угода, що превалює над значенням, яке надається цьому терміну іншими галузями права.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, що за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію, а також включає саму цю Державу та будь-який політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади. Цей термін, однак не включає особи, яка підлягає оподаткуванню в цій Договірній Державі тільки щодо доходів, одержаних із джерел у цій Державі.

2. Якщо згідно з положеннями пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має у своєму розпорядженні постійного житла в жодній з Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або якщо вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. Якщо відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, в якій знаходиться місце її реєстрації.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема включає:

a) місце управління;

b) відділення;

c) контору;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів, включаючи місце офшорної діяльності (місце буріння за береговою лінією);

g) будь-які приміщення, що використовуються як торговельні точки.

3. Будівельний майданчик, монтажний або складальний об'єкт чи наглядова діяльність, пов'язана з ними, утворюють постійне представництво тільки у тому разі, якщо такий майданчик, об'єкт або діяльність існують більше 6 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє у Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави і має, і звичайно використовує в першій згаданій Державі повноваження укладати контракти від імені цього підприємства, то таке підприємство розглядається як таке, що має постійне

представництво у цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише на підставі того, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Проте якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства, його не вважатимуть агентом з незалежним статусом у межах значення цього пункту.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній на постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), оподатковуються в тій Договірній Державі, в якій розташоване таке нерухоме майно, у відповідності з законодавством цієї Держави.

2. Для цілей цієї Угоди, термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому разі включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку чи розвідку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові чи повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

5. Якщо володіння акціями або іншими правами в компанії, трасті або подібному закладі дає право на використання нерухомого майна, розташованого у Договірній Державі і яке належить таким компанії, трасту або подібному закладові, доход від прямого використання, оренди або використання у будь-якій іншій формі таких прав на використання може оподатковуватись у цій Державі, незважаючи на положення статті 7 і 14.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, то його прибуток може оподатковуватись в другій Державі, але тільки щодо тієї частини, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або аналогічних умов і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загально-адміністративні витрати, незалежно від того, понесені ці витрати у Державі, де розташоване постійне представництво, чи за її межами.

4. В міру того як визначення у Договірній Державі прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою. Обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати відповідатимуть принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх положень цієї статті, прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей Угоди не зачіпатимуть положення цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки підприємства Договірної Держави, що одержуються від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються тільки у тій Державі, у якій знаходиться місце реєстрації такого підприємства. Такі прибутки включатимуть прибутки, отримувані підприємством від інших видів діяльності, і зокрема від використання або здавання в оренду контейнерів, що використовуються для перевезення товарів і виробів у міжнародних перевезеннях, якщо такі види діяльності є побічними щодо експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях цим підприємством.

2. Положення пункту 1 застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. Якщо:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає у прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано у цій другій Державі, і прибутки, таким чином, включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків, якщо ця Держава вважає ці поступки виправданими. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним у разі необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом однієї Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, оподатковуються у цій другій Державі відповідно до її законодавства.

2. Дивіденди, згадані у пункті 1, можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави. Однак, якщо фактичний власник дивідендів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми дивідендів.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою визначають порядок застосування таких обмежень.

Цей пункт не стосується оподаткування компанії щодо прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанії, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резидентіві цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відносяться до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуватимуться у цій другій Державі відповідно до її законодавства.
2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач, який є фактичним власником цих процентів, є резидентом цієї другої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми процентів. Компетентні органи Договірної Держави за взаємною згодою визначають порядок застосування таких обмежень.
3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі, будуть звільнені від податку у цій Державі, якщо вони одержуються та фактично належать Уряду другої Договірної Держави, її політико-адміністративному підрозділові або місцевому органу влади. Компетентні органи за взаємною згодою встановлюють спосіб застосування цього обмеження.
4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань. Штрафи за прострочену оплату не розглядатимуться як проценти для цілей цієї статті.
5. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відносяться до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.
6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте, якщо, особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.
7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуватимуться тільки до останньої згаданої суми. У такому разі надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуватимуться у цій другій Державі відповідно до її законодавства.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, відповідно до законодавства цієї Держави, але податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 18 відсотків від валової суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування авторським правом на будь-які літературні твори, твори мистецтва або наукові праці, включаючи кінематографічні фільми та плівки для радіомовлення чи телебачення, будь-який патент, торгової марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за інформацію стосовно промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є резидент цієї Держави. Проте якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються від відчуження нерухомого майна оподатковуватимуться у Договірній Державі, де розташоване нерухоме майно, відповідно до її законодавства.

2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, що належить до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчуження майна, що формує частину комерційного майна підприємства Договірної Держави та складається з морських або повітряних суден, що експлуатуються підприємством в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, де знаходиться місце реєстрації цього підприємства.

4. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2 і 3, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Державі. Однак такий доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі за наступних обставин:

а) якщо він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі для цілей виконання своєї діяльності; у такому разі тільки та частина доходу, яка відноситься до такої постійної бази, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі; або

б) якщо він перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що становлять або перевищують у сукупності 183 дні, протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, який починається або закінчується у відповідному фінансовому році; у такому разі тільки та частина доходу, яку він отримує від діяльності, здійснюваної у цій другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18 і 19 цієї Угоди платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо виконуються усі наступні умови:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого 12-місячного періоду, який починається або закінчується у відповідному фінансовому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом цієї другої Держави; і

с) витрати на сплату винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має у цій другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, що експлуатується підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись у Договірній Державі, у якій знаходиться місце реєстрації цього підприємства.

СТАТТЯ 16

Директорські гонорари

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом, нараховується не самому працівникові мистецтв або спортсмену, а іншій особі, незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави чи ні, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв або спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход резидента Договірної Держави, отримуваний від мистецької або спортивної діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, підлягає оподаткуванню тільки у першій згаданій Державі, якщо ця діяльність у другій Державі фінансується суттєвою мірою за рахунок суспільних фондів першої згаданої Держави або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою у минулому, оподатковуватимуться тільки в цій Державі відповідно до її законодавства.

2. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за законодавством про державне соціальне забезпечення або Закону про державну службу Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій Державі.

3. Положення пунктів 1 і 2, не будуть впливати на положення законодавства Договірної Держави щодо звільнення пенсій від оподаткування.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Заробітна плата, платня та інша подібна винагорода, інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така заробітна плата, платня та інша подібна винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється у цій Державі, і фізична особа, що є резидентом цієї Держави, яка:

(I) є національною особою цієї Держави; або

(II) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою, політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, підрозділу або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до заробітної плати, платні та іншої подібної винагороди і пенсій щодо послуг, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади.

4. Положення пункту 2 не впливають на положення законодавства Договірної Держави щодо звільнення пенсій від оподаткування.

СТАТТЯ 20

Викладачі та дослідники

1. Фізична особа, яка є резидентом Договірної Держави і яка на запрошення університету, коледжу або вищого навчального закладу перебуває у другій Договірній Державі виключно з метою викладання або проведення досліджень у таких навчальних закладах, на період, що не перевищує один рік, не підлягає оподаткуванню у цій другій Державі стосовно винагороди за таку діяльність.

2. Положення пункту 1 не поширюються на винагороду, отримувану за здійснення дослідницьких робіт, якщо такі роботи проводяться не в державних інтересах, а для особистої користі окремих осіб або особи.

СТАТТЯ 21

Студенти і практиканти

1. Фізична особа, яка є резидентом Договірної Держави і тимчасово перебуває у другій Договірній Державі у якості:

а) студента університету, коледжу або школи у другій Договірній Державі;

б) практиканта у галузі підприємництва, промисловості або техніки; або

с) одержувача гранту, стипендії або винагороди для цілей навчання або проведення дослідницької роботи від релігійних, добродійних, наукових або освітніх закладів, звільняється від оподаткування стипендії у другій Договірній Державі.

2. Це саме положення застосовується до будь-якої суми, що є винагородою, яку одержує фізична особа за надані послуги у другій Договірній Державі за умови, що ці послуги стосуються її навчання або одержання освіти, і є необхідними для проживання.

3. Платежі, що отримує фізична особа, яка є резидентом Договірної Держави, і щойно переїхала до другої Договірної Держави з метою навчання, одержання освіти або проведення дослідницької роботи, звільняються від оподаткування у цьому останньому випадку, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, підлягають оподаткуванню тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує доходи, які відповідно до положень цієї Угоди можуть оподатковуватися у другій Договірній Державі, перша Договірна Держава дозволяє вирахувати з податку на доходи цього резидента суму, що дорівнює податку на доход, сплаченому в цій другій Договірній Державі; такі вирахування в будь-якому випадку не повинні, однак, перевищувати тієї частини податку на доход, яка була підрахована до надання вирахувань стосовно доходів, які можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

3. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Угоди доход, що одержується резидентом Договірної Держави з другої Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, перша згадана Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход.

СТАТТЯ 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема щодо резиденції.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування

підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Ці положення не зобов'язують Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

3. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що здійснюються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподаткованого прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванню за таких же умов, за яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи опосередковано одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не підлягатимуть в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

СТАТТЯ 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не відповідно до положень цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, до тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Справа має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірної Держави.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультуватися з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів цієї статті. Якщо для досягнення згоди доцільно буде організувати усний обмін думками, такий обмін може відбутися у рамках засідання комісії, яка складається з представників компетентних органів Договірних Держав.

5. Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою можуть встановлювати порядок застосування цієї Угоди.

СТАТТЯ 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Угоди або національних законодавств Договірних Держав, що стосується податків, на які поширюється Угода, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 і 2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна таким же чином, як і інформація, одержана відповідно до внутрішнього законодавства цієї Держави і буде розкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій щодо податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи використовуватимуть інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті судових рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 не тлумачитимуться як такі, що зобов'язують Договірну Державу:

- а) вживати адміністративних заходів, що суперечать законам та адміністративній практиці однієї або другої Договірної Держави;
- б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики однієї або другої Договірної Держави;
- с) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої зашкодило б державній політиці.

СТАТТЯ 27

Члени дипломатичних місій і консульських постів

Ніщо в цій Угоді не впливатиме на податкові привілеї членів дипломатичних місій або консульських постів за загальними нормами міжнародного права чи на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 28

Набрання чинності

1. Договірні Держави повідомлять одна одну дипломатичними каналами про завершення юридичних процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою. Ця Угода набирає чинності через 30 днів після дати одержання останнього такого повідомлення.

2. Положення цієї Угоди застосовуватимуться щодо:

- а) податків, що утримуються у джерела щодо сум, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набрала чинності відповідно до пункту 1 цієї статті;
- б) інших податків на доход у податкових періодах, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набрала чинності відповідно до пункту 1 цієї статті.

СТАТТЯ 29

Завершення чинності

1. Ця Угода залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Угоди шляхом передачі дипломатичними каналами повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років від дати набрання чинності Угоди.

2. У такому разі Угода припиняє свою дію:

а) щодо податків, які утримуються у джерела щодо сум, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення;

б) щодо інших податків на доход, які утримуються за будь-який податковий рік, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені Урядами своїх Держав, підписали цю Угоду.

Вчинено у двох примірниках, у м. Києві "5" червня 2003 року українською, арабською та англійською мовами, усі тексти є автентичними. У разі розбіжностей у тлумаченні перевага надається англійському тексту.

За Уряд України

**За Уряд Сирійської
Арабської Республіки**

ПРОТОКОЛ

При підписанні сьогодні Угоди між Урядом України і Урядом Сирійської Арабської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи (далі - "Угода") ті, що нижче підписалися, домовилися щодо наступних положень, які є невід'ємною частиною цієї Угоди.

Стосовно пункту 3 статті 5 та пункту 2 статті 12.

Якщо після набрання чинності цією Угодою, Уряд Сирійської Арабської Республіки згідно з положеннями будь-якої угоди з будь-якою третьою стороною, погодиться на більш сприятливий режим щодо пункту 3 статті 5 та пункту 2 статті 12, тоді компетентні органи Договірних Держав без будь-яких затримок поширять цей сприятливий режим на своїх резидентів.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені Урядами своїх Держав, підписали цей Протокол.

Вчинено у двох примірниках, у м. Києві "5" червня 2003 року українською, арабською та англійською мовами, усі тексти є автентичними. У разі розбіжностей у тлумаченні перевага надається англійському тексту.

За Уряд України

**За Уряд Сирійської
Арабської Республіки**